

Rémusz bácsi

PÁRATLAN OLDAL - LXVIII. évfolyam, 14. szám, 2024. április 5.

Mivel a spanyoloknál újabb festmény lett neveltség tárgya egy lelkes dilettáns restaurátor miatt, Fernando Carrera, a kulturális örökségek megőrzésével és helyreállításával foglalkozó professzor iránymutatásával törvényt szövegeztek, hogy csak képzett szakember nyúlhasson festményekhez.

Kell-e értenie Rákay Philipnek a történelemhez meg a filmezéshez? Nem árt, ha már mesélőnek áll valaki, akitől a fiatalok tanulhatnak. Érdeemes tájékozódnia még akkor is, ha egy „filmes nem történész, a történész pedig nem filmes”. Akkor nem követelik az ifjak Táncsics kiszabadulását, akit akkor még Stancsicsnak hívtak, és nem radikalizálódnak túlzottan, hogy a magyar az ország hivatalos nyelve legyen – mert már 1844 óta az.

Kinek a nevében durcáskodik? Leni Riefenstahlnak imponált Hitler, a diktátor meg rajongott a filmes propagandáért, ezért születhetett meg *Az akarat diadala*. De a filmnyelvet megújító ötletei tananyagává váltak. *Az Aranybullát* és a *Most vagy soha!*-t száz év múlva kizárólag motiválatlan egyetemistáknak okulásul vagy büntetésül fogják vetíteni a „*mi történik, ha mindig mások ötleteit másolod*” szekcióban. Rákay Philip még nem érti, hogy nem a mai mecénás véleménye a fontos. Az idő mindig tévedhetetlenül rostálja ki a C kategóriás dilettánsokat.

C'est la vie, mondta egykor egy bizonyos Godard.